

โมเดลเชื่อมร้อยเครือข่าย สร้างความเป็นเจ้าของร่วม “ระบบการจัดอาหารในโรงเรียนและชุมชน” เพื่อสุขภาวะคนสุรินทร์

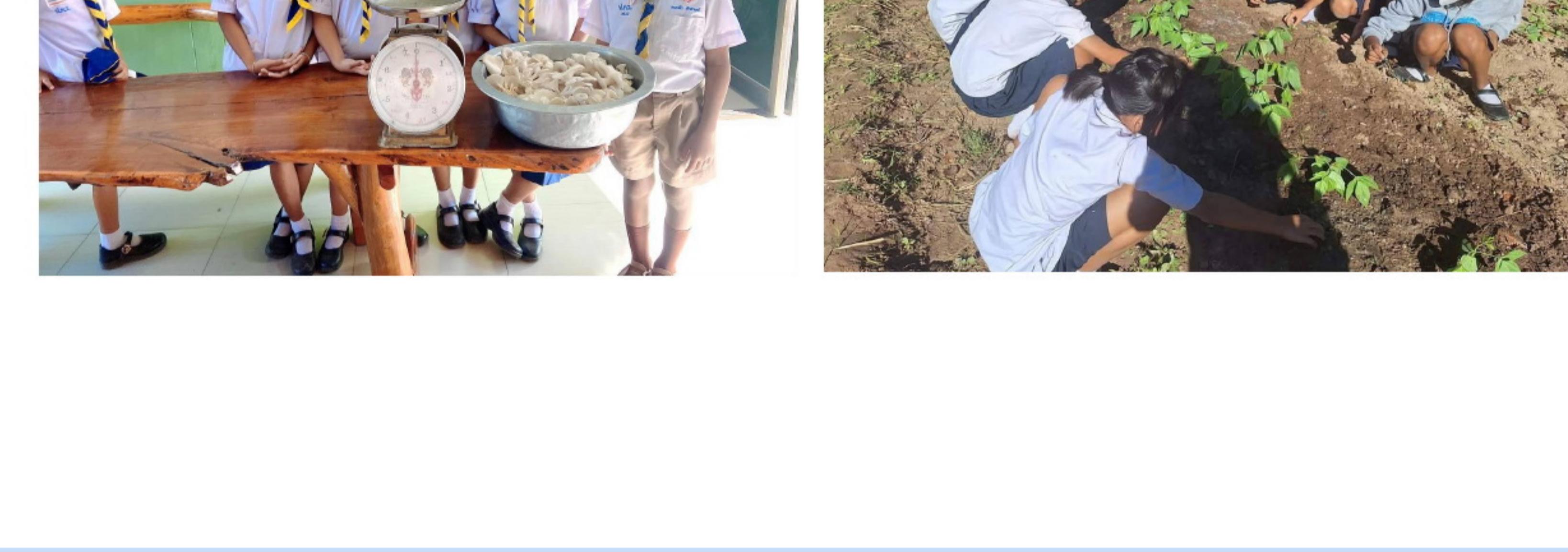
การพัฒนาระบบการจัดอาหารในโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน นับเป็นวาระสำคัญทั้งในระดับชาติ จังหวัด และพื้นที่ และเชื่อมโยงกับมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 6 พ.ศ.2556 เรื่องระบบการจัดอาหารในโรงเรียน ซึ่งที่ประชุมคนรัฐมนตรี (ครม.) ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขับเคลื่อนนโยบายในระดับยุทธศาสตร์และระดับพื้นที่

การขับเคลื่อนนิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วย ระบบการจัดอาหารในโรงเรียนใน ระดับพื้นที่ ปักหมุดเริ่มต้นที่ จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่นำร่อง โดยมีเป้าหมายคือ การพัฒนา เป็นพื้นที่ต้นแบบอย่างยั่งยืนและขยายผลใน ระดับต่างๆ ต่อไป

ด้วยต้นทุนความเข้มแข็งในการดำเนินงาน ของนโยบายระดับจังหวัด และกลไกเครือข่ายภาค ประชาชน “สมัชชาสุขภาพจังหวัดสุรินทร์” ที่มีบทบาทด้านการสร้างเสริมสุขภาวะของจังหวัด ทำหน้าที่เชื่อมประสานให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายแบบ มีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาควิชาการ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสัมพันธ์ โดยมีฐานภาคีเครือข่ายที่เชื่อมโยงในระดับชุมชน เกษตรกรในพื้นที่ เป็นทุนเดิม นอกจากนั้นยังมี การทำงานร่วมกับคนกำจานขับเคลื่อนระบบการ จัดอาหารในโรงเรียนและชุมชนจังหวัดอีกด้วย

ในปี พ.ศ. 2558 สมัชชาสุขภาพจังหวัด สุรินทร์ ลงนามบันทึกข้อตกลงระหว่างกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และผู้นำชุมชน ในพื้นที่ 12 ตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการ พัฒนาระบบการจัดอาหารในโรงเรียนและชุมชน ให้เต็กและเยาวชนมีสุขภาวะที่ดี มีพัฒนาการ ที่สมวัย และมีเป้าหมายเพื่อกำหนดทิศทาง การทำงานที่สอดคล้องตามการกิจของ องค์กร และหน่วยงาน ที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

การขับเคลื่อนระบบการจัดอาหารปลอดภัยในโรงเรียนที่ได้รับการขยายไปสู่ระดับชุมชน จึงเกิดการบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานทุกภาคส่วน ในทุกระดับ และเกิดการขยายผลต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน

ผลสำเร็จของการกิจการสร้างเสริมสุขภาวะของเครือข่ายภาคประชาชน คือการทำหน้าที่เชื่อมโยง ร้อยพลัง ภาคีเครือข่ายในระดับนโยบายจังหวัดสู่ปฏิบัติการในพื้นที่ระดับตำบลชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดำเนิน สมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ที่ประชาชนและหน่วยงานรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของร่วม เกิดพลังการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบ สร้างนวัตกรรมทางนโยบายที่มีรูปแบบและ กลไกที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

“ระบบการจัดอาหารปลอดภัยในโรงเรียน” ของจังหวัดสุรินทร์ ได้รับการยอมรับให้ เป็นรูปแบบการขับเคลื่อนนโยบายจากการมีส่วนร่วมที่มีความโดดเด่นในระดับประเทศ หัวใจสำคัญอยู่ ที่การทำงานร่วมกันบนฐานข้อมูล ระบบการจัดการองค์ความรู้ การทบทวนกลไก และการสรุปบทเรียน ซึ่งช่วยให้เกิดพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่อย่างชัดเจน พลัพธ์ของ นโยบายนี้จึงไม่เพียงแต่จะแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการของเด็ก เกิดการขยาย แหล่งพลังอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาเชิงวัฒนธรรม เกษตรกรให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และสร้างเสริมเศรษฐกิจฐานรากให้ชุมชนยั่งยืนอีกด้วย

